

رفیق عباس بیگلی

صمیمیت، توانائی در سازمانگری، خلاقیت و پشتکار و برخورد کمونیستی با هر گونه انحراف، اینها خصائلی بودند که رفیق عباس بیگلی را در محیط موفق و در میان رفقایش محبوب ساخته بود.

رفیق عباس در سال 1334 در خیابان مولوی از محلات پائین شهر قزوین متولد شد. به دلیل فوت پدرش در 2 سالگی، او از همان ابتدا با فقر و محرومیت آشنا بود و چیزی نگذشت که در عین کودکی مجبور شد برای امرار معاش خانواده اش به کارهایی از قبیل عملگی، شاگردی بنا، نقاشی ساختمان و غیره پردازد. او با ذهن خلاق و علاقه شدیدی که به درس خواندن داشت، توانست پی گیرانه در کنار کار، تحصیلات خویش را نیز ادامه دهد و سال 53 در رشته طبیعی دیپلم بگیرد. سپس به سربازی رفته و بلافاصله پس از اتمام آن در سال 55، در رشته معماری داخلی مدرسه عالی ساختمان پذیرفته شد.

طی 2 سال تا زمان انقلاب 57، رفیق در تمامی حرکات مبارزاتی دانشجویان این مدرسه شرکت فعال داشت و با گسترش جنبش انقلابی توده ها در سازمانگری این حرکات هرچه فعال تر شد. در این دوره به دلیل داشتن انگیزه قوی مبارزاتی با مارکسیسم - لنینیسم، این علم رهایی طبقه کارگر آشنا شده، به آن اعتقاد پیدا کرد. در سال 58 از طریق رفقای فعال در دانشگاه صنعتی، مواضع " راه کارگر" را شناخت و در اولین هسته های تشکیلاتی آن آغاز به کار نمود. همچنین در دفاع از جنبش مقاومت خلق گرد، برای دایر کردن نمایشگاه عکس از جنایات رژیم در کردستان و همین طور در سازمان دهی آرامنه با تحرک بسیار شزکت کرد. رفیق عباس قاطعانه با هر انحرافی برخورد داشت و از مواضع سازمانش نیز به شکلی کاملاً اصولی دفاع می کرد. ضمناً رفتار گرم و دوستانه او در محیط باعث شده بود که دوستان زیادی داشته باشد. رفیق عباس بیگلی در 23 مهر ماه سال 60 به دست دژخیمان رژیم دستگیر و پس از تحمل قهرمانانه شکنجه های قرون وسطائی پاسداران سرمایه، همان گونه که سربلند زیست، سربلند هم به استقبال مرگی سرخ رفت. راهش پر رهرو و یادش جاویدان .